

REPORTATGE

Cronologia d'un ascens de pel·lícula

Costa creure-ho, però no és cap somni. L'Hoquei Club Sant Just és equip d'OK Plata. Partit a partit, eliminatòria a eliminatòria, els jugadors van creure que era possible i, impulsats per una afició de 1.0, van convertir el desig en realitat.

El Sant Just és on volia ser.

Text: Eduard Rodríguez

L'hoquei compta amb un dels projectes esportius més ambiciosos del poble. Tal com ens va explicar en el seu moment el president de l'entitat, en Jordi Garolera, l'objectiu del club és arribar a l'OK Lliga, la màxima competició estatal, al més aviat possible. Fa anys que treballen per intentar assolir-ho i ara sembla que són més a prop que mai.

La temporada va començar amb l'acord entre l'Hoquei Club Sant Just i el Club Patí Tordera, pel qual els santjustencs obtenien una plaça a Nacional Catalana a canvi de cedir la de Primera Catalana al filial del CP Tordera. Aquest últim, per la seva part, es mantenia a l'OK Plata, tot i haver perdut inicialment la categoria.

L'ascens portava el Sant Just a la tercera categoria d'hoquei sobre patins, a només dues passes de l'objectiu. Un repte il·lusionant, però difícil, atesa la seva magnitud. La temporada 2018/19 no semblava senzilla i, en efecte, no ho ha estat. L'equip ha sabut patir i esprémer al màxim les seves virtuts.

Només un equip podia aconseguir el bitllet a l'OK Plata, però primer s'havien de superar dues fases i uns play-off. Així doncs, el primer objectiu del Sant Just era finalitzar entre els quatre primers del Grup B per classificar-se per a la Fase 2. La cosa no va començar gaire bé, amb només dues victòries en els sis primers partits. Un 11-1 a La Bonaigua a finals d'octubre contra el SHUM Frit Ravich canviaria la història. Aquell dia començava una ratxa de quatre triomfs consecutius que donarien al Sant Just el bitllet a la fase següent. Amb 24 punts de 42 possibles, es va classificar com a tercer classificat, a un punt del campió del grup, quatre per sobre del cinquè i amb la millor diferència de gols (17).

A la Fase 2, l'objectiu tornava a ser acabar entre els quatre primers classificats per entrar a la fase de play-off de forma directa (del cinquè al vuitè, s'ho jugarien a una eliminatòria

d'accés contra els quatre millors classificats del Grup B, completat per aquells equips no classificats de la primera fase). Com no podia ser d'una altra manera, la cosa es complicaria encara més, donat el fet que ara els rivals serien els millors del Grup A i el B. Per si això no fos suficient, comptaven els sis partits disputats contra els altres tres classificats del Grup B, on el Sant Just només havia sumat set de 18 punts possibles. La missió semblava complicada.

Si el factor La Bonaigua ha estat clau en els play-off finals, abans ja ho havia estat en aquesta Fase 2. Dels vuit partits que el Sant Just va disputar, l'equip va guanyar els quatre disputats com a local i va perdre tots els de domicili. Aquest domini a casa li va valdre al HC Sant Just per passar als play-off com a quart classificat, amb 19 de 42 punts possibles, un per sobre de l'Olot i a nou del Sentmenat, campió de la segona fase.

Precisament l'Olot va ser el primer rival a quarts de finals. La cosa pintava magre després de perdre el primer partit i a La Bonaigua. Per ser el millor, però, ho has de demostrar en qualsevol context i el Sant Just va saber estar a l'altura de les circumstàncies. Un 1-4 a domicili i un patit 5-3 al tercer i definitiu partit el van classificar per a les semifinals, on esperava el Sentmenat, campió de la Fase 2. Aquesta és l'eliminatòria en què el poble va començar a creure que qualsevol cosa era possible. A pesar de no ser favorits, el Sant Just es va imposar per 2-0 en el global, amb un primer triomf a domicili per 3-5 i la sentència a casa per 4-3.

Quedava la final, quedava encara molt, segurament el més difícil, però el poble ja feia olor d'OK Plata. L'últim obstacle seria el HC Piera, segon classificat a la Fase 2. Els precedents deixaven entreveure que veuríem una eliminatòria igualada: a la fase regular, tots dos es van imposar a l'altre com a locals, el Piera va guanyar per 7-3 en el primer partit de la Fase 2 i el Sant Just va vèncer per 6-3 a la jornada 5.

ELIMINATS AMB POLEMICA

Equip i afició celebrant haver guanyat el partit i per tant l'ascens. Foto: Maria del Mar Pujalte.

Després dels dos primers partits de la final, quedava clar que les previsions s'estaven complint. Victòries per 5-2 de tots dos equips com a local. Tot s'havia de decidir, per tant, a una carta i la sentència arribaria a La Bonaigua. Si ens fixàvem en els precedents, la cosa semblava estar molt de cara. Però en un partit mai es pot donar res per fet. Seria clau el paper de l'afició, un suport que va arribar des del primer moment i del qual es va beneficiar l'equip. El Sant Just es va imposar per 4-2, amb dos gols als minuts finals, i es va convertir en nou equip d'OK Plata.

Des del xiulet final, l'equip i el poble en general no ha deixat de celebrar-ho. No és per menys. Actes amb patrocinadors, a la ràdio del poble, a l'Ajuntament... Una agenda frenètica per a una fita històrica. El somni de jugar a l'OK Lliga és només a una passa.

Un pensaria que entre tanta celebració la planificació de la temporada vinent hauria quedat relegada a un segon

pla. Doncs no. La direcció esportiva del club no s'atura i continua treballant per tal de confeccionar la millor plantilla possible. En aquest sentit, el Sant Just ja ha fet oficial el seu primer reforç de cara a la temporada 19/20. Es tracta d'en Joan Lluís Mudarra, jugador de 21 anys format a la base del CE Vendrell, que arriba per ajudar al club en aquesta nova etapa aportant la seva petita, però valuosa, experiència. A pesar de la seva edat, en Joan Lluís Mudarra ja va competir a l'OK Lliga a la temporada 17/18 i va participar en la Copa CERS.

Si fa un any algú hagués dit que l'Hoquei Club Sant Just arribaria on és actualment, ningú s'ho hauria cregut. Però l'esport té això. Mai saps el que t'espera i molt menys quan arribarà allò que tant desitges. El camí ha estat llarg, ple d'obstacles, de moments complicats, però el resultat final és d'aquells que quedaran per sempre en la memòria dels santjustencs. La temporada vinent el poble competirà a la segona divisió estatal d'hoquei. Toca gaudir-ho. ♦